

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 5 Ὀκτωβρίου 2025 - Β' Λουκᾶ (Λκ. στ' 31-36).

Στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή ἀγαπητοί μου χριστιανοί, ὁ Ἰησοῦς Χριστός μᾶς ὁμιλεῖ γιά τήν μεταξύ μας κοινωνική συμπεριφορά καί διαγωγή. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μέσα στό Εὐαγγέλιο, ὑποδεικνύει σέ ὅλους μας τό πῶς θά γίνουμε παιδιά τοῦ ὑψίστου. Καί δέν μᾶς λέει τό Εὐαγγέλιο νά γίνουμε σοφοί, καθώς πάνσοφος εἶναι μόνο ὁ Θεός, οὔτε δυνατοί, καθώς παντοδύναμος εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά μᾶς λέει νά γινόμαστε «οἰκτίρμονες», νά ἔχουμε δηλαδή μεταξύ μας καλωσύνη καί ἀγάπη. Ὅταν ἔχουμε καλωσύνη καί ἀγάπη, ὁ Χριστός λέει πῶς μοιάζουμε μέ τόν οὐράνιο Πατέρα μας. Καί εἶναι ἀλήθεια, γιατί μέσα στήν καλωσύνη καί τήν ἀγάπη παίρνουν ἀξία ἡ ἀνθρώπινη σοφία καί ἡ δύναμη. Χωρίς καλωσύνη καί χωρίς ἀγάπη, ἡ σοφία καί ἡ δύναμη κάνουν κακό, δέν οἰκοδομοῦν ἀλλά ξεθεμελιώνουν τήν ζωή.

Ἡ καλωσύνη καί ἡ ἀγάπη στηρίζονται πάνω σέ ἕνα φυσικό νόμο πού εἶναι γραμμένος μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Καί πρέπει νά γνωρίζουμε πῶς ὅλος ὁ νόμος καί οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ, πρίν γραφοῦν στίς πλάκες τοῦ Μωϋσῆ καί πρίν νά κηρυχθοῦν στό Εὐαγγέλιο, γράφηκαν ἀπό τόν Θεό μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεός δέν γράφει σέ βιβλία. Ὁ Θεός μιλάει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καί οἱ ἄνθρωποι γράφουν. Μέσα μας λοιπόν εἶναι γραμμένο τό Εὐαγγέλιο, μέσα μας εἶναι γραμμένος καί ὁ νόμος τῆς καλωσύνης καί τῆς ἀγάπης. **«Καθώς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καί ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως»**, μέ τόν τρόπο δηλαδή πού θέλετε νά σᾶς φέρωνται οἱ ἄνθρωποι μέ τόν ἴδιο τρόπο νά τοὺς φέρνεσθε καί σεῖς. Κί' ἀκόμα πιά ἀπλά, ὅ,τι θέλετε νά κάνουν οἱ ἄλλοι σέ σᾶς, τό ἴδιο νά κάνετε καί σεῖς στοὺς ἄλλους.

Τίποτα δέν εἶναι πού νά τό καταλαβαίνουμε καλύτερα ἀπό αὐτήν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Δέν πρόκειται ὅμως γιά ἐντολή ἀλλά περισσότερο γιά λόγο, ὥστε νά θυμηθοῦμε ἐκεῖνο πού εἶναι γραμμένο μέσα μας, ἕνας καθρέπτης πού τόν βάζει ὁ Χριστός μπροστά στήν συνείδησή μας καί βλέπουμε σ' αὐτόν τόν ἑαυτό μας.

Ἡ καλωσύνη ὅμως στήν καρδιά τοῦ χριστιανοῦ παίρνει ἀπεριόριστη ἔκταση. Γιατί καλωσύνη καί ἀγάπη ἔχουν μεταξύ τους καί οἱ ἀμαρτωλοί πού τούς συνδέουν κοινά συμφέροντα καί παράνομες ἐπιδιώξεις. Ἐτσι ἡ καλωσύνη καί ἡ ἀγάπη πού κηρύττει ὁ Χριστός, ὑπερβαίνει τά ὅρια τοῦ συμφέροντος, τῆς συναλλαγῆς καί τῆς κοινωνικῆς ἀπλά εὐπρέπειας. Ἀπό τό θεϊκό στόμα τοῦ Χριστοῦ βγήκε λόγος γιά τήν ἀγάπη, πού μέχρι τότε δέν ἔφτασε νά τόν σκεφτεῖ ἄνθρωπος νά τόν κηρύξει. Καί ὁ λόγος αὐτός ὁ πρωτάκουστος πού φαίνεται στούς ἀνθρώπους παράλογος καί ἐντολή ἀνεφάρμοστη εἶναι τό «ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν». Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀκοῦνε τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρὸς τούς ἐχθρούς, ἂν δέν γελοῦν καί δέν ὀργίζονται, πέφτουν σέ ἀπόγνωση. Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἀγαπήσει κανεῖς ἐκεῖνον πού τόν μισεῖ, ἐκεῖνον πού τόν κυνηγάει, ἐκεῖνον πού τόν σκοτώνει; Τό εἶπε βέβαια καί τό ἔκανε ὁ Χριστός, ὅταν τόν σταύρωναν οἱ ἄνθρωποι κι' Αὐτός λυπότανε καί προσευχότανε γι' αὐτούς, μά ἐκεῖνος ἦταν Θεός. Μέ τήν χάρη ὅμως καί τήν ἐνίσχυση τοῦ Χριστοῦ, τό ἐφάρμοσαν καί οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ὅταν τούς συκοφαντοῦσαν, τούς διέβαλλαν, τούς λιθοβολοῦσαν ἢ τούς σκότωναν, ἐκεῖνοι προσευχόταν γι' αὐτούς. Δέν ὑπάρχουν ἄλλες στιγμές ἀγιώτερες ἀπό αὐτές, ὅταν ὁ χριστιανός προσεύχεται μέ ἀγάπη γιά τούς ἐχθρούς του. Ἡ ἀγάπη πρὸς τούς ἐχθρούς εἶναι τό μεγαλεῖο τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ἐμεῖς ἀκούγοντας τόν Χριστό στό Εὐαγγέλιο νά μᾶς λέει «νά ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς σας», ἄλλο δέν ἔχουμε νά προσθέσουμε καί νά ποῦμε καί νά ἀποδείξουμε πῶς αὐτό εἶναι τό σωστό καί τό σωτήριο. Ἄν ἡ ἐντολή ἦταν λόγος ἀνθρώπινος, θά μπορούσαμε νά τόν συζητήσουμε καί νά τόν κρίνουμε. Εἶναι ὅμως λόγος καί ἐντολή τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς λέει νά ἀγαπᾶμε τούς ἐχθρούς μας. Ὅποιος εἶναι χριστιανός καί ξέρει πῶς γνώρισμά του εἶναι ἡ ἀγάπη, αὐτός πρέπει νά γνωρίζει πῶς ἡ ἀγάπη δέν ἔχει ὅρια, εἶναι ἓνα χρέος πρὸς ὅλους, πού πάντα μένει ἀνεξόφλητο.

Ἀμήν.